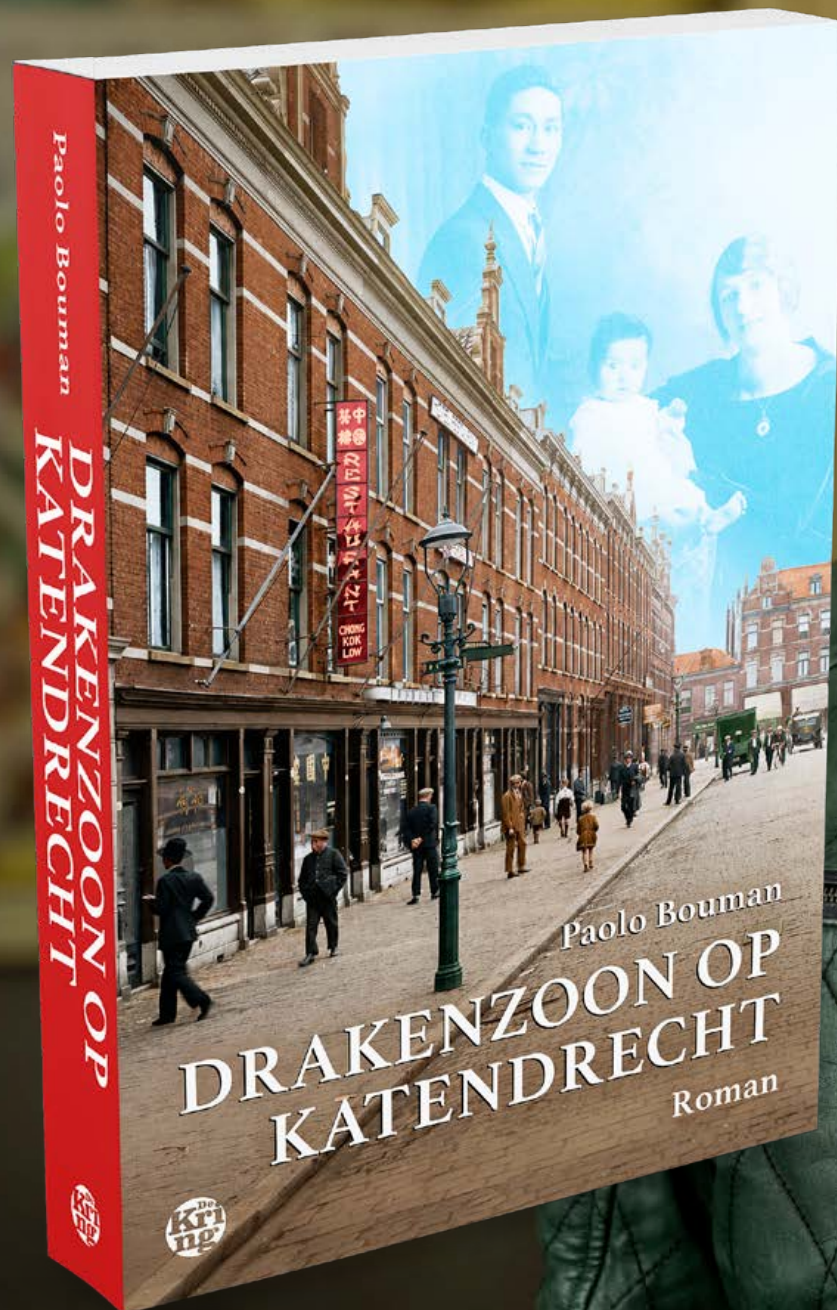

Najaar 2026

UIT WELINGELICHTE KRINGEN

Deze historische roman vertelt het fascinerende verhaal van Too Sie Mok, die in 1912 als vijftienjarige stoker vanuit China naar Europa voer. Na een turbulent leven wordt hij in 1934 doodgeschoten aangetroffen in zijn woning op Katendrecht. Moord volgens sommigen, zelfmoord volgens anderen. Met een schat aan documentatie afkomstig van Marco Mok, kleinzoon van Too Sie Mok, schreef Paolo Bouman met onderkoelde humor een aangrijpende, realistische avonturenroman die je niet weg kunt leggen.

Fenomenale roman over het avontuurlijke leven van Too Sie Mok

Dit verhaal begint bij twee vrienden op Lantau Eiland in China. Ze dromen van een leven voorbij de horizon. Terwijl hun eiland wordt geteisterd door armoede en onzekerheid, leren zij lezen, schrijven en vechten bij een excentrieke monnik die hun blik op de wereld voorgoed verandert.

Wanneer de kans zich voordoet om naar Europa te vertrekken, laten de jongens alles achter zich. De ondernemende Too Sie Mok en zijn bedachtzame vriend Ng Ping beginnen aan een reis die via stoomschepen, havensteden en pensionhuizen naar Nederland voert. In Amsterdam, en later Rotterdam, werkt Too Sie als kok, kleermaker en boekhouder. Hij raakt verwickeld in de bloedige strijd tussen twee Chinese genootschappen, staat als acrobaat in Carré, is een van de eerste Chinezen die een Nederlandse vrouw trouwt, bestiert een pension voor zeelui, is rechtbanktolk en werft 150 Chinese filmfiguranten voor een speelfilm in nazi-Duitsland. Zijn overmoed wordt hem uiteindelijk fataal.

De historische feiten volgend vertelt Paolo Bouman het indrukwekkende levensverhaal van een van de eerste Chinese immigranten in Nederland: een man die alles riskeerde voor een betere toekomst, maar door het noodlot werd ingehaald.

Over Boumans romandebuut *Laag vliegen de helden*:

'Intouchables meets Pulp Fiction. De gevoelskant van het verhaal is van een uitzonderlijk hoog niveau. (...) Een veelbelovend debuut van een onderscheidend auteur.' *De Boekenkrant*

Paolo Bouman is schrijver, fotograaf, journalist en copywriter. Hij debuteerde met de roman *Laag vliegen de helden* (Lannoo, 2021).

PROMOTIE

- POS-materiaal op verzoek
- buzz-campagne vol acties
- advertenties
- digitale leesexemplaren
- early review team
- optredens boekhandels en leesclubs
- boektrailer
- boekpresentatie

Magistrale
pageturner

• ISBN 9789462973879

Paolo Bouman

Drakenzoon op Katendrecht

- paperback, € 24,99
- eBook € 11,99
- 384 blz. 14 x 21,5 cm
- omslag Peter van den Berg, dyman.nl
- NUR 301: literaire roman
- januari 2027
- ISBN 9789462973886 eBook

Fragment uit *Drakenzoon op Katendrecht*

Zo moet een meeuw Lantau Eiland zien: als een haastig uitgetrokken jurk in glooiende kreukels van groen en geel op een vloer van azuurblauw mozaïek met grillig wit voegwerk. Het blauw is het zeewater en het wit de kleur van brekende golven, soms van een witte dolfijn. Smalle, okergele zandpaden lopen als aderen door wuivend groen. De paden zijn gevormd door duizenden voetstappen die het groen vertrapten en her en der grote stenen blootlegden. Over een zo'n pad haasten zich twee blote voeten.

‘Sneller, sneller,’ gebaart Ng Lai. In het tegenlicht van de laaghangende zon is zijn gezichtsuitdrukking niet te zien. Dat hoeft ook niet. Hij heeft er maar één en die is chagrijnig. Dat betekent niets. Ik ga dan ook niet versnellen. De kruiwagen vol natte klei bepaalt het tempo. Als die eenmaal in beweging is, lijkt het alsof hij mij trekt in plaats van dat ik hem duw. Mijn taak is om de klei in de kruiwagen te scheppen en naar het huis in aanbouw te rijden. Daar kieper ik de kleffe brij op een vierkant geitenvel met aan iedere hoek een touw dat bijeenkomt in een kabel, die neef Lai omhoogtrekt. Op het dak strijkt hij de klei uit en drukt er de zwarte dakpannen in, afwisselend een holle en een bolle. Twee andere jongens zorgen voor de aanvoer van dakpannen. Dat is veel leuker werk, ik zou graag met ze ruilen. Eén staat beneden en gooit dakpan na dakpan omhoog, terwijl de ander op het dak ze vangt en klaarlegt voor Lai. Zijn taak kost veel minder tijd dan de mijne, waardoor Lai ruim gelegenheid heeft zich aan mij te ergeren.

Na een paar dagen zo te hebben gewerkt, stelde ik voor dat we per dag van taak wisselden. Neef Lai deed alsof hij nadacht en barstte toen in lachen uit. Of ik wel goed bij mijn hoofd was? Zijn werk vroeg vakmanschap dat alleen hij beheerste, mijn werk vroeg de kracht van een ezel. Een kracht die ik

niet bezat, maar waarmee hij bij gebrek aan beter genoeg nam. Ik troost me met de gedachte dat ik door dit werk snel sterker zal zijn dan hij, al is hij twaalf en ik tien.

Het is Lai die bepaalt wanneer onze werkdag voorbij is. Ik kan er geen systeem in ontdekken. Het is niet de stand van de zon, noch een logisch moment in het werk. Het zal zijn emotie zijn die als klok fungeert. Het liefst zou hij mij langer willen laten doorwerken dan hij zelf doet, maar dat kan niet binnen deze taakverdeling.

Ik woon bij zijn familie zo lang ik voor dit werk aan hen ben verhuurd door mijn vader. Hoelang dat is, weet ik niet. Net zomin als ik weet wat mijn vader betaald krijgt voor mijn werk. Mijn vader had het geluk drie zoons en het ongeluk twee dochters te krijgen. Zijn eerste zoon, die al voor zijn eerste verjaardag aan builenpest stierf, reken ik niet mee. Mijn aanzienlijk oudere broers werken met mijn vader en moeder op het land dat ze pachten van Fou Ho, een rijke boer. Ze zeggen dat mijn vader hem twaalf zilveren taël per jaar moet betalen, plus de helft van de oogst. Na de tyfoon van vorig jaar was er geen oogst, maar de pacht moest evengoed worden betaald. Mijn vader verkocht toen mijn zusjes van elf en veertien jaar oud aan een graanhandelaar in Tsing Yi. De jongste – een parel om te zien – werd zijn zoveelste concubine, de oudste zijn slavin in het huishouden. Mijn vader wist zeker dat zijn neef, die het huwelijk arrangeerde, over de lage komaf van de meisjes heeft gelogen tegen de graanhandelaar. Toen ik mijn vader eraan herinnerde dat wij, met de familienaam Ng, afstammen van de beroemde generaal Ng, die tijdens de Song-dynastie vanuit Mantsjoerije de orde kwam herstellen in Kanton, moest hij lachen. ‘Klopt,’ zei hij, ‘ik ben de achter-achterkleinzoon van generaal Ng, mijn rijkdom bestaat uit een geit en – als ik mijn

jongste zoon meetel – een ezel!’ Met de opbrengst van mijn twee zusjes kon de pacht worden betaald, terwijl mijn moeder nog iets probeerde te koken van gras en boomschors. Het was een jaar waarin wij, de drie zoons, amper groeiden.

Die ochtend ben ik met mijn zoveelste kruiwagenvracht onderweg als ik drie jongens inhaal. Ze zijn op weg naar school, op elk hoofd balanceert een houten stoel. Anders dan ik, dragen ze bovenkleding en schoenen. Ik heb ze al vaker gezien en bleef dan achter hen, indachtig de woorden van meester Sun Ze: wees onzichtbaar en ongenaakbaar en uw vijand zal geen grip op u hebben. Maar vandaag geeft de goddelijke wind mij vleugels. Neuriënd loop ik hen voorbij en hoor roepen dat ik voor hen moet buigen. Ik doe of ik het niet hoor. Dan voel ik een stekende pijn in mijn achterhoofd. Een vallende steen kaatst over het pad. Ik laat de kruiwagen zakken en draai me om. De jongens grinniken.

‘Als je had gebogen, had de steen je niet geraakt,’ zegt de grootste. Ik betast mijn hoofd, kijk naar mijn bebloede vingers en zie hoe die zich oprollen tot een vuist, alsof dit buiten mijn wil om gebeurt. Dan vlieg ik op de jongen af. Die heeft dit duidelijk niet verwacht van een boerenpummel, en daar moet zijn neus nu voor boeten. Hij wankelt, maar valt niet. Met beide handen voor zijn gezicht loeit hij als een os. Zelf sta ik onbeweeglijk, verrast door mijn eigen daad. Daardoor zie ik te laat hoe een van de anderen met zijn stoel naar mij uithaalt. Het lukt me om met mijn arm mijn gezicht te beschermen, maar niet om de stoel te ontwijken. Ik word hard geraakt en val in het zand. Hun voeten schoppen me terwijl ik probeer weg te rollen. Met één been schoffel ik een van de jongens omver. Als hij naast me ploft, hamer ik met mijn vuist op zijn gezicht. Dan doe ik iets dat ik voor het slapengaan

vaak oefen: ik trek mijn knieën naar mijn borst, laat meteen daarna mijn voeten wegschieten en richt mezelf vanuit mijn bekken op. ‘De levende dode’ heb ik deze beweging genoemd. Mijn snelle verrijzenis voorkomt niet dat ik van achteren bij mijn haren wordt gegrepen. Ineens staat de jongen met de bloedneus voor me en haalt uit. Snel draai ik mijn gezicht weg waardoor zijn vuist niet op mijn neus, maar op mijn jukbeen landt. Mijn hoofd duizelt. Ik trap, maar raak hem niet hard genoeg en hij haalt alweer uit voor de volgende stomp. Maar die komt er niet. Een stoel maait hem opzij. Ik stoot met mijn elleboog naar achteren, draai me los en schop degene die me vasthield in zijn maag. Hij valt op zijn knieën. Dan zie ik degene die mijn belager met een stoel wegsloeg. Hij is iets groter dan ik en ook wat ouder, schat ik. Hij komt naast me staan, met de stoel voor zijn borst. Mijn drie aanvallers schurken als bange kippen tegen elkaar, er is weinig over van hun arrogante trots. Mijn bondgenoot gooit de stoel van zich af. Een van hen weet hem te vangen voor hij de grond raakt. Dit is het signaal voor de andere twee om ook hun stoel op te rapen. Even lijken ze woordeloos te overleggen. De grootste richt zijn vinger op ons: ‘Wij gaan dit aan onze vaders vertellen. Jullie laaggeborenen zullen hiervoor boeten!’

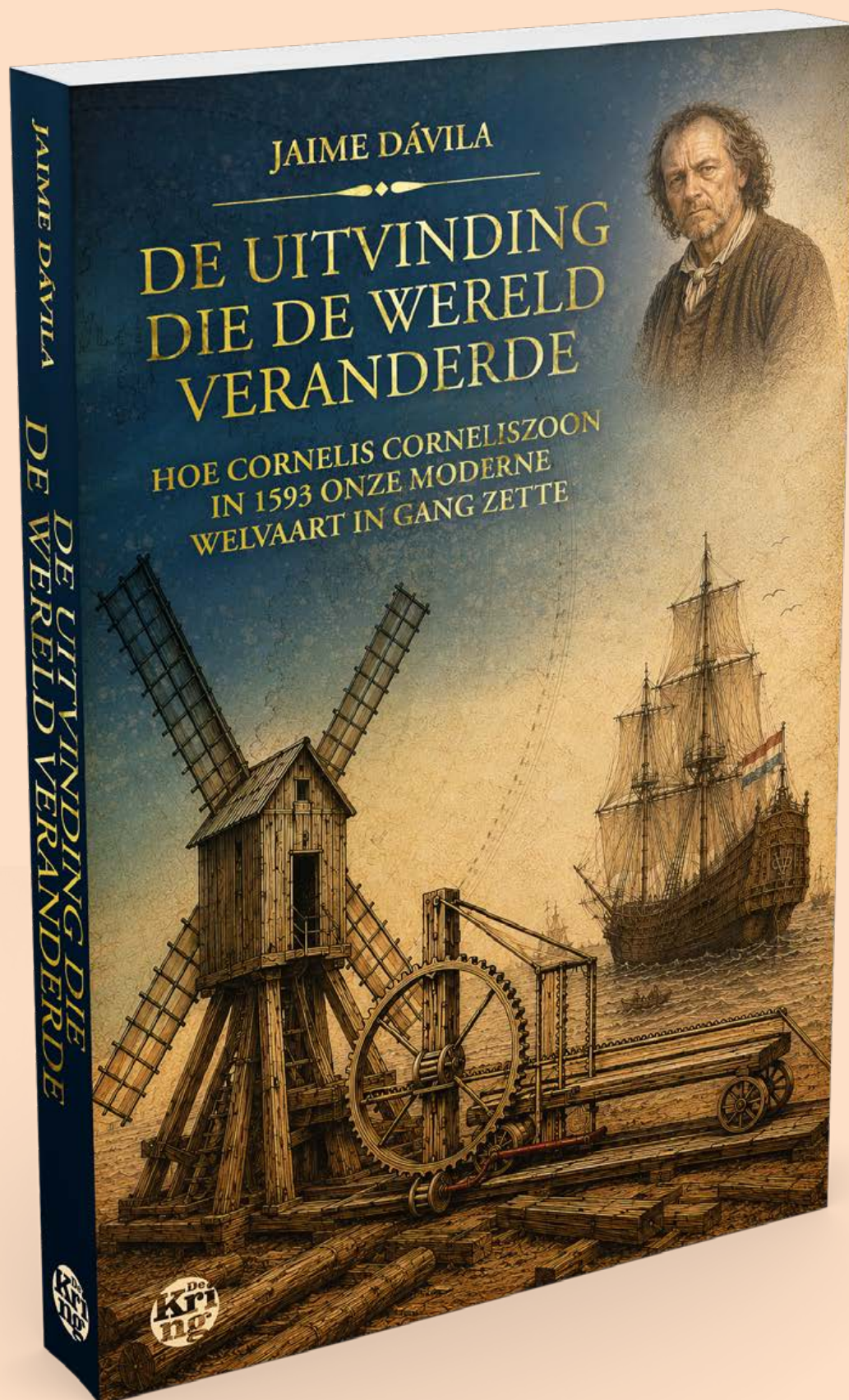
Ik kijk naar mijn redder en hij naar mij. We lachen. Tegelijk, alsof het is afgesproken, buigen we diep naar de drie. Zwijgend kijken we hen na tot ze uit zicht zijn verdwenen. Dan buig ik naar de jongen: ‘Dankjewel, vriend. Mijn naam is Ng Ping, zoon van Ng Wen, landarbeider.’

Hij buigt naar mij: ‘Graag gedaan. Ik ben Mok Yu Tian*, zoon van Mok You Wan, kleermaker.’

* Later verandert hij zijn naam in Too Sie Mok

UIT WELINGELICHTE KRINGEN

Op 15 december 1593 vroeg Cornelis Corneliszoon van Uitgeest octrooi aan voor een windmolen waarmee je hout kon zagen. 'Dit was het begin van de eerste industriële revolutie,' schreef Vincent Dekker in *Trouw*. In korte tijd popten de houtzaagmolens uit de grond, waarmee opeens 30 x sneller en vele malen goedkoper hout gezaagd kon worden voor scheepsbouw. De Hollanders konden nu schepen bouwen als geen ander, en De Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden groeide met de VOC uit tot een uiterst welvarende wereldmacht. De aandelenbeurs ontstond, de Wisselbank en een democratische bestuursstructuur die overal navolging kreeg. En dat allemaal dankzij die ene man. Fascinerend boek!

Een nieuwe blik op het ontstaan van onze welvaart

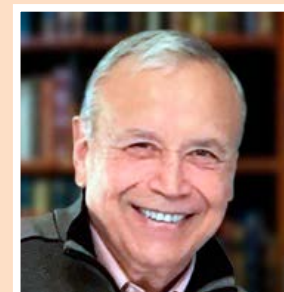
Wat als de belangrijkste uitvinding uit de geschiedenis niet de boekdrukkunst of de stoommachine is, maar een machine waar bijna niemand ooit van heeft gehoord?

In *De uitvinding die de wereld veranderde* vertelt Jaime Dávila het opmerkelijke verhaal van Cornelis Corneliszoon van Uitgeest. Met zijn windaangedreven houtzaagmolen uit 1593 zette deze vrijwel vergeten Nederlander een ontwikkeling in gang die de wereld voorgoed veranderde.

De molen kon het proces van planken zagen – onontbeerlijk voor de scheepsbouw – spectaculair versnellen. Snellere scheepsbouw maakte via de VOC wereldhandel op ongekende schaal mogelijk. Handel bracht kapitaal voort, kapitaal stimuleerde innovatie, en innovatie leidde uiteindelijk tot de Industriële Revolutie. Volgens Dávila loopt er een directe lijn van deze Noord-Hollandse molen naar de moderne wereld waarin wij leven.

De uitvinding die de wereld veranderde is een gedurfd, zorgvuldig gedocumenteerd en prikkelend boek dat een vergeten uitvinder zijn plaats in de geschiedenis teruggeeft en tegelijkertijd onze huidige kijk op het ontstaan van de moderne wereld fundamenteel ter discussie stelt.

'Ik durf te stellen dat Cornelis Corneliszoon voor Nederland, alsook voor de wereld, belangrijker was dan onze vader des vaderlands, Willem van Oranje.' Vincent Dekker, *Trouw*

Jaime Dávila, geboren in Mexico, behaalde een ingenieursdiploma in de Verenigde Staten. Hoewel hij koos voor een loopbaan in de creatieve sector en uiteindelijk de operationele leiding kreeg over het grootste mediabedrijf van Mexico, verloor hij nooit zijn belangstelling voor techniek en technologie. Dávila beschouwt zichzelf als een levenslange student van

de geschiedenis, gefascineerd door de manier waarop technologische, artistieke en politieke ideeën het lot van de mensheid hebben bepaald. Tot zijn belangrijkste inspiratiebronnen rekent hij Dava Sobel, Sir Kenneth Clark, Jared Diamond en Yuval Noah Harari. Hij raakte geboeid door de uitvinding van de eerste gemechaniseerde houtzaagmolen door Cornelis Corneliszoon van Uitgeest, waarvan het belang nog steeds wordt onderschat.

PROMOTIE

- POS-materiaal
- advertentiecampagne, print en online
- auteursbezoek
- voorpublicatie
- interviews
- recensies en acties

• ISBN 9789462974012

Jaime Dávila

De uitvinding die de wereld veranderde

Hoe Cornelis Corneliszoon in 1593 onze moderne welvaart in gang zette

- paperback met flappen € 24,50
- eBook € 11,99
- met foto's, 256 blz. 15 x 23 cm
- oorspronkelijke titel: **Forgotten**
- vertaling Vincent Dekker
- omslag Peter van den Berg, Dyman.nl
- NUR 680: geschiedenis algemeen
- **november 2026**
- ISBN 9789462974029 eBook

UIT WELINGELICHTE KRINGEN

Tamar is het dramatische verhaal van een moeder die niet opgaf, nadat haar dochter dood in de berm was aangetroffen. De zaak is nog altijd veelvuldig in de media (en na een tweet van Elon Musk op 8 juni, die inmiddels 20 miljoen views kreeg, schreven ook Engelse en Duitse kranten over Tamar). Met hulp van familie traceerde ze de dader(s), en met een artikel 12-procedure wist ze zes jaar later de bestuurder van de auto voor de rechter te krijgen. Want had hij het lichaam niet verplaatst? Samen met journalist Robert Vinkenburg reconstrueert ze de hele geschiedenis. Het boek is een monument voor Tamar.

Een schokkende zaak vanuit het perspectief van de moeder

Er was op 4 augustus 2020 nog steeds geen doorbraak in het onderzoek. Het onderzoeksteam werkte er hard aan, maar miste camerabeelden. We hadden ook veel aanloop van familie en vrienden. Iedereen was nog in shock. Het meest ondenkbare was waarheid geworden. Tamar was er niet meer. Haar bed leeg. Haar kledingkast vol. Haar schoenen nog op de trap.

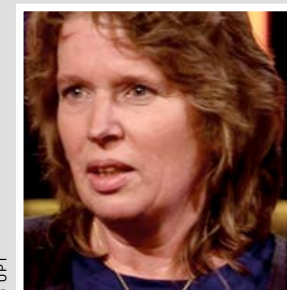
In de vroege ochtend van 25 juli 2020 wordt de 14-jarige Tamar dood aangetroffen in de berm van de dijk tussen Monnickendam en Marken. Wat er die nacht precies met 'Het meisje van Marken' gebeurde, houdt Nederland sindsdien in de greep.

Tamar groeit op in een hecht gezin op dit voormalige eiland, waar familie, geloof, tradities en saamhorigheid nog vanzelfsprekend zijn. Moeder Trijntje stamt uit een geslacht van sterke Marker vrouwen, die leerden volhouden en vechten.

Tamar lag dood in de berm. Hoe kwam ze daar terecht? Wat gebeurde er werkelijk in de laatste minuten van haar leven? De auto en de bestuurder worden op 7 augustus 2020 gevonden door een nichtje; in Duitsland. Wat deden de vier inzittenden? Had Tamar nog geholpen kunnen worden? Is haar lichaam verplaatst? Wanneer officiële onderzoeken voor Trijntje onvoldoende antwoorden opleveren, begint zij haar eigen zoektocht langs deskundigen, onderzoekers, advocaten, rechtbanken en media.

Tamar is het aangrijpende verhaal van een meisje dat veel te jong stierf, maar vooral van een moeder die niet opgaf. Over de kracht van een Marker gezin dat leert leven met een onvoorstelbaar verlies, en over de vraag hoeveel doorzettingsvermogen een mens kan vinden wanneer het om zijn/haar kind gaat.

In die boek vertelt 'vechttertje' Trijntje haar eigen verhaal over liefde, verlies, waarheid, strijd en gerechtigheid.

Trijntje Boes (1969, Marken) is de moeder van Tamar en in het dagelijks leven Manager Projectbeheersing voor Amsterdam-Zuid. Ze schreef dit boek samen met **Robert Vinkenburg**, die als journalist de zaak op de voet volgde; hij is samen met Annemieke Waaldijk co-auteur van de bestseller *Het waren toch mijn ouders*.

PROMOTIE

- POS-materiaal op verzoek
- advertenties en acties
- digitale leesexemplaren
- recensies en interviews
- lezingen

Verlies en strijd

• ISBN 9789462973893

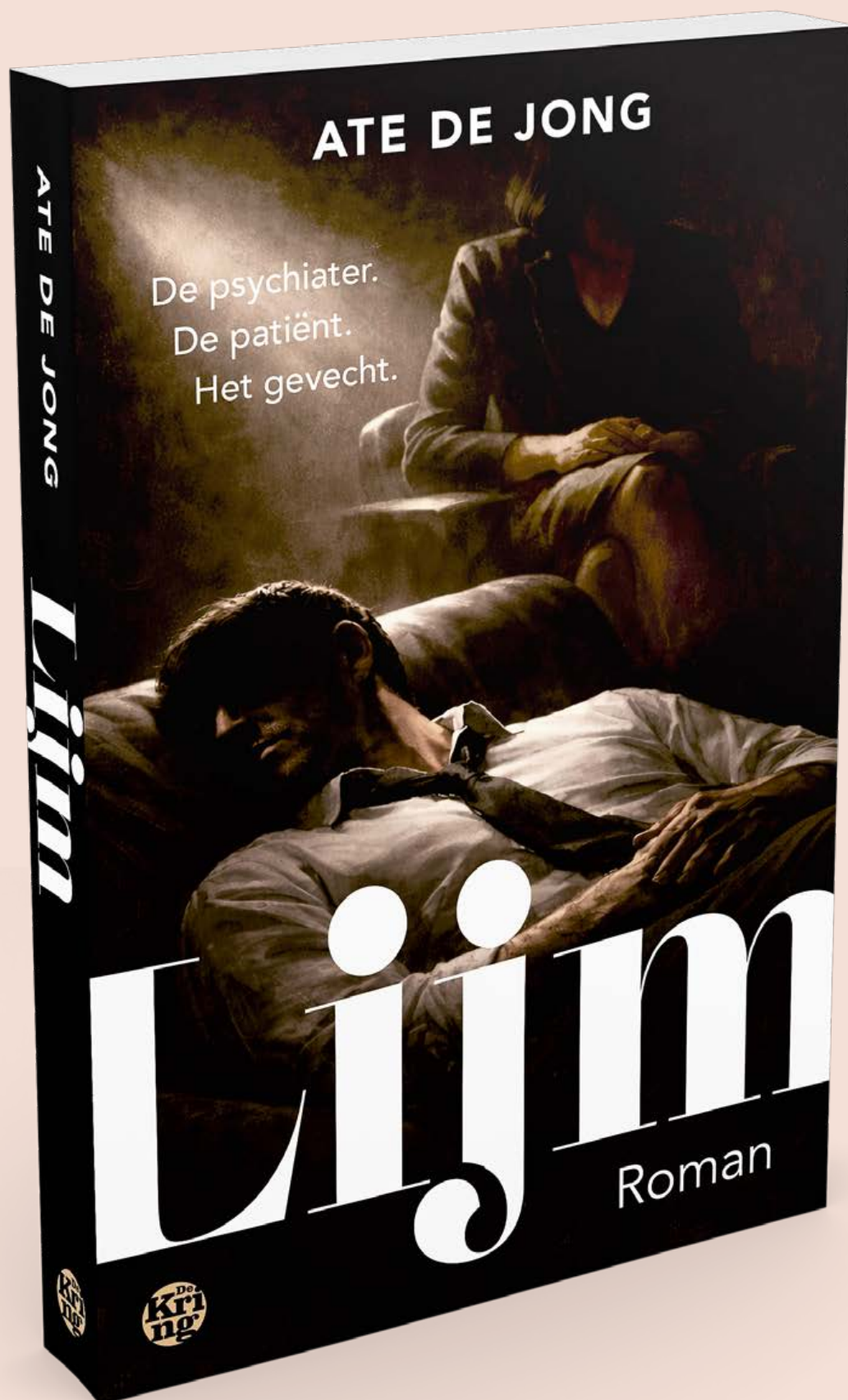
Trijntje Boes & Robert Vinkenburg
Tamar

Het meisje van Marken

- paperback € 23,50
- eBook € 10,99
- met foto's, 288 blz. 14 x 21,5 cm
- omslag Peter van den Berg, dyman.nl
- NUR 402: waargebeurde verhalen
- oktober 2026
- ISBN 9789462973909 eBook

UIT WELINGELICHTE KRINGEN

Abe slaagt er niet in onbezorgd te leven of een volwassen relatie op te bouwen. Zijn psychiater leidt hem langs de donkerste plekken van zijn verleden. Maar is het trauma dat daarbij naar boven komt wel echt gebeurd, of slaat zijn fantasie op hol? En helpt Christina hem werkelijk – of dringt zij ongemerkt haar eigen problemen aan hem op? In spannende dialogen wordt een psychologisch duel uitgevochten dat geen moment verslapt. Schrijver en filmmaker Ate de Jong verwerkte zijn eigen ervaringen op de sofa in Hollywood in deze bijzondere roman.

Psychologische roman over intimiteit, zelfbedrog en oude pijn

De 37-jarige Abe Douma, succesvol thrillerschrijver en cultureel attaché in Washington, gaat naar een psychiater omdat hij zich ondanks internationale roem, prestigieuze nominaties en langdurige relaties niet gelukkig voelt. Op de sofa van de eigenzinnige Christina Fryer probeert hij te begrijpen hoe dat kan.

In de analyse ontstaat tussen hen langzaam een gevaarlijk spel van aantrekken en afstoten. Abe ontleedt zijn jeugd in een zwijgzaam dorp: de koele calvinistische liefde van zijn ouders, een verdrongen trauma, en de vroege dood van zijn broer. Christina geeft Abe onconventionele opdrachten. Haar eigen leven blijft een diep geheim. Maar terwijl de gesprekken intenser worden, vervaagt ook de grens tussen therapie, verlangen en macht. Wie analyseert hier eigenlijk wie?

Lijm is een provocerende literaire roman over intimiteit, zelfbedrog en oude pijn. In messcherpe dialogen ontvouwt zich een psychologisch duel tussen twee mensen die verlangen naar nabijheid, maar die tegelijk vrezen dat geluk onbereikbaar is. Hoe waar is hun waarheid? En wat gaat er schuil onder die waarheden?

Over recent werk schreef de pers:

'Ate de Jongs inkijkjes in de filmwereld zijn amusant en geladen met insiderkennis.' *de Volkskrant*

'Scherpe, venijnige dialogen, doorspekt met subtiële humor.***' *Hebbaan*

'De lezer wordt herhaaldelijk op het verkeerde been gezet. Boeiend tot het einde.' *NBD Biblion*

Ate de Jong (1953) heeft internationaal faam verworven als regisseur en producent van speelfilms zoals *Een Vlucht Regenwulpen*, *All Men Are Mortal*, *Drop Dead Fred*, *Miami Vice*, *De Ontdekking van de Hemel*, *Zomerhitte*. Daarnaast schreef hij tien jaar een column in *Het Parool* en maakte hij een comedy radioshow voor de USA-zender NPR. Hij schreef kinderboeken

en filmthrillers. Zijn roman *LIJM* is gebaseerd op zijn eigen psychoanalyse in Hollywood, veertig jaar geleden.

PROMOTIE

- POS-materiaal op verzoek
- advertenties en acties
- openbare paneldiscussies met prominente psychiaters
- recensies en interviews
- podcast en boektrailer

Pijnlijk,
onthullend,
bevrijdend

• ISBN 9789462973916

Ate de Jong

Lijm

- paperback met flappen € 24,50
- eBook € 11,99
- 272 blz. 14 x 21,5 cm
- omslag Peter van den Berg, Dyman.nl
- NUR 301: roman
- november 2026
- ISBN 9789462973923 eBook

‘Jeanette Wagenaar heeft in dit schitterende boek de geschiedenis mooi en met zorg opgetekend, de correspondentie tussen Louise en Van Tienhoven is kostelijk en bevat prachtige anekdotes. Het laveren tussen vormelijkheid en valsheid van deze mensen is een filmisch spektakel. Je ziet de film al voor je!’ Arjan Peters, *HP/De Tijd*

‘Jeanette Wagenaar heeft met dit huwelijksdrama een boeiende schijnwerper gezet op een tijdperk van gruwelijke rechtsongelijkheid. Niets was wat het leek op Gooilust.’ *Tzum*

‘Een lopend verhaal dat leest als *Wuthering Heights*, en een ontroerende briefwisseling die bijna leest als een liefdesverhaal.’ Michel Krielaars, *NRC*

Zes drukken verkocht in het Gooi, nu een uitgebreide versie van *Gooilust* voor de rest van het land

De bestseller *Gooilust* vertelt het bijzondere verhaal van Louise Six (1862-1934), een vrouw die worstelde met liefde, loyaliteit en verraad op de historische buitenplaats in 's-Graveland. Louise erfde Gooilust in 1895 en ging er wonen met Frans Blaauw (1860-1936), amateur-bioloog en verzamelaar van exotische dieren. Het huwelijk werd steeds slechter en Louise vereenzaamde. Hij liet haar gedwongen opnemen in een sanatorium en probeerde haar krankzinnig te laten verklaren, om zo de zeggenschap over Gooilust in handen te krijgen. Maar Louise nam wraak.

Gooilust kreeg zeer goede kritieken, verkocht zes drukken – grotendeels in het Gooi – en won de SKBL-Ithakaprijs 2025. Maar het boek is geen typisch Goois verhaal, het gaat over een bijzonder vrouwenleven. Daarom deze nieuwe, ‘nationale’ editie, met een extra hoofdstuk met historische context: het leven van Louise als vrouw binnen haar familie; het korte levensverhaal van Frans Blaauw en zijn dierenverzameling; het adellijke huwelijk rond 1900 met de rechten en plichten van vrouw en man; het leven op een buitenplaats; de krankzinnigenzorg in die periode; het ontstaan van Natuurmonumenten en de rol van Pieter van Tienhoven; de erfenis van Louise Six en Frans Blaauw, nu het paradepaardje van Natuurmonumenten.

‘*Gooilust* heeft een enorme spanningsboog. Wagenaar bouwt het heel geleidelijk op. Heel spannend, goed gecomponeerd, goed geschreven. Ik was totaal gefascineerd, ik kon het niet weggleggen. Mooi boek!’ Lidewijde Paris, *Nieuwsweekend*

‘Lezen, want dit is een heel bijzonder verhaal!’ Hans Renders, *Met het Oog op Morgen*

Jeanette Wagenaar (Hilversum, 1982) werkte na haar studie Kunstgeschiedenis jarenlang in musea, particuliere collecties en boekhandels. Ze volgde de Schrijversvakschool en werkt nu bij een fonds voor kunst en erfgoed. Ze deed voor haar boek jarenlang archiefonderzoek en sprak met de familie van Louise Six, een oud-directeur van Natuurmonumenten (sinds 1934 eigenaar van Gooilust) en andere betrokkenen.

PROMOTIE

- POS-materiaal op verzoek
- advertenties en acties
- digitale leesexemplaren
- lezingen

• ISBN 9789462973930

Jeanette Wagenaar

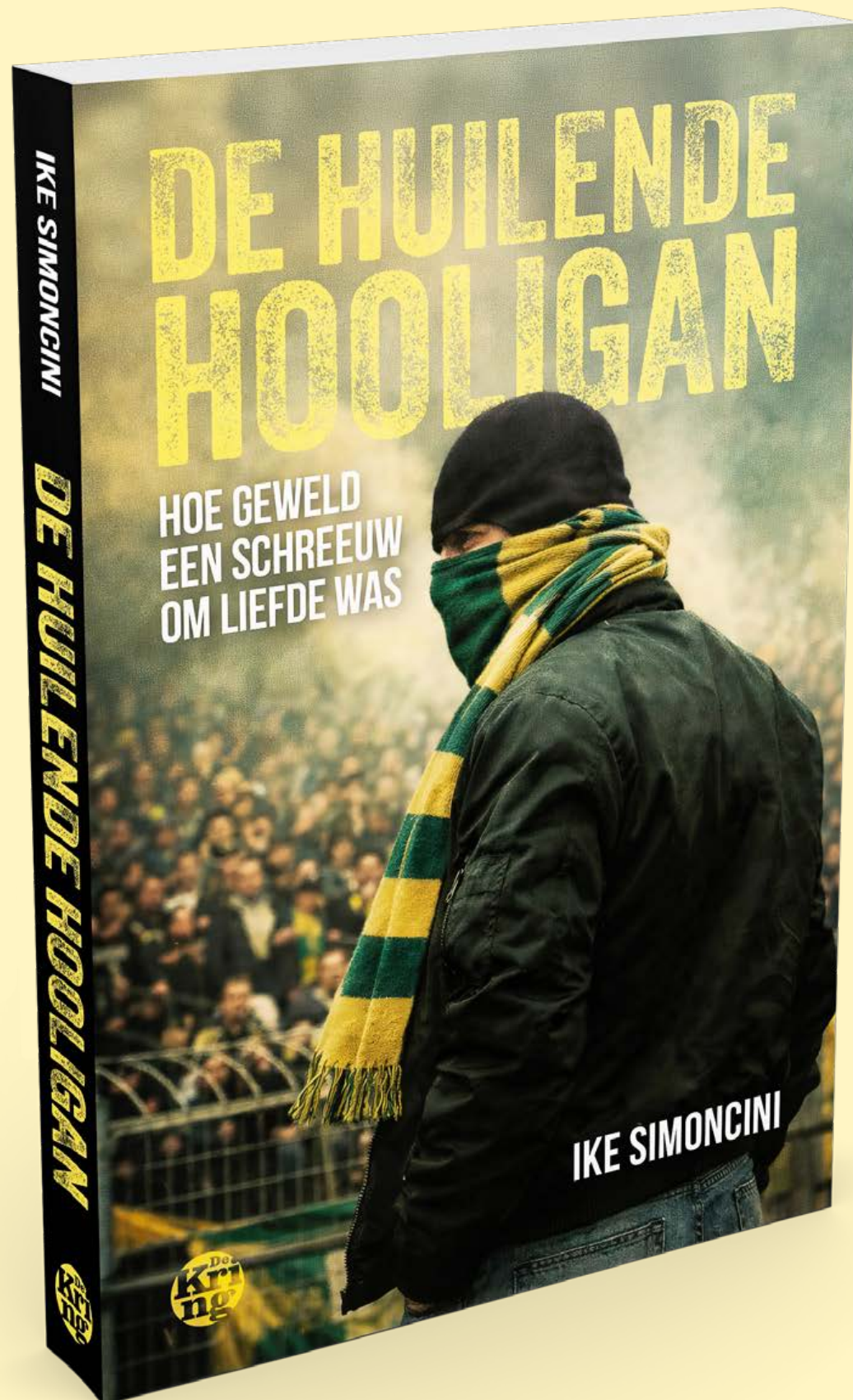
De stille strijd van Louise Six

- paperback met flappen € 23,50
- eBook € 10,99
- met foto's, 256 blz. 14 x 21,5 cm
- omslag BijBarbara
- NUR 320: literaire non-fictie
- oktober 2026
- ISBN 9789462973947 eBook

UIT WELINGELICHTE KRINGEN

Wie dit boek leest als een 'hooliganverhaal' of als een tijdsdocument, leest maar de helft. Het is een genadeloos eerlijke autobiografie over een jongen die hunkert naar erkenning, warmte en gezien worden.

In een directe schrijfstijl wordt voortdurend gewitcht van rauwe vechtpartijen, ontroerende herinneringen, hilarische dialogen, filosofische reflecties en spijkerharde jeugdtrauma's. Onder de bravoure schuilt kwetsbaarheid. Ook een hooligan is soms net een mens. Ike's transformatie van destructieve rebel naar kwetsbare vader is meesterlijk. Dit is een boek over opgroeien zonder vangnet – en over wat er gebeurt als de straat dat vangnet wordt.

Een rauwe autobiografie over geweld, gemis en spijt

'We deden alles wat God verboden had. Zelfs dingen waarvan Hij niet eens wist dat ze bestonden.'

Zuipen, snuiven, rellen, knokken, treinen slopen, inbreken – voor Ike Simoncini (1967) was dit alles in de jaren 80 en 90 de normale gang van zaken. De bloedfanatieke Haagse hooligan accepteerde met zijn foute vrienden geen grenzen. 'We hadden overal schijt aan.'

Maar achter die keiharde buitenkant zat een jongen die thuis nooit vond wat hij nodig had: liefde, warmte, geborgenheid. Dat gemis compenseerde hij met woede en agressie.

In *De huilende hooligan* kijkt hij ongefilterd terug op een leven vol escalatie. Hij neemt de lezer mee naar harde botsingen thuis en op school, naar faillissementen en familiedrama's, naar vechtpartijen in kroegen en hasjtenten, naar de stammenoorlogen in en rond voetbalstadions. Openhartig en zonder zichzelf te sparen beschrijft hij hoe hij steeds verder afgleed. 'Ik was soms een volslagen idioot.' Toen hij zelf vrouw en kind kreeg, kwam het besef dat het zo niet langer kon.

Dit is het verhaal van een jongen die alles kapot maakte – en van een oudere, wijzere man die probeert te begrijpen waarom. Over geweld, spijt en de ontdekking dat liefde het belangrijkste in het leven is.

Ike Simoncini (1967) maakte zijn school niet af, maar ondernemend als hij was, werd hij een bepalende kracht in de gerenommeerde sanitair-groothandel van zijn vader. Al jong werd hij lid van de harde kern van FC Den Haag. Van 1999 tot 2005 was hij voorzitter van de supportersvereniging van ADO Den Haag, zoals de club inmiddels heette. Zijn turbulente leven kende

een overdosis aan agressiviteit en ondoordachttheid, ook buiten het voetbalveld. Uiteindelijk hervond hij het rechte pad en is nu vooral lieve vader en echtgenoot, en dagelijks actief in de rijwielretail.

PROMOTIE

- boektrailer
- veel media-aandacht
- advertenties en acties
- signeren en interviews
- boekpresentatie

Eerlijk,
direct, grappig,
ontroerend

• ISBN 9789462973954

Ike Simoncini

De huilende hooligan

Hoe geweld een schreeuw om liefde was

- paperback € 22,50
- eBook € 10,99
- 256 blz. 14 x 21,5 cm
- omslag Peter van den Berg, dyman.nl
- NUR 402: waargebeurde verhalen
- oktober 2026
- ISBN 9789462973961 eBook

UIT WELINGELICHTE KRINGEN

In Nederland zijn er op dit moment zo'n 280.000 mensen met dementie, en naar verwachting loopt dat aantal op tot 500.000 in 2040. Vrijwel iedereen heeft of krijgt ermee te maken. Job van Amerongen maakte ooit een carrièreswitch van politicoloog naar GGZ-verpleegkundige in de dementiezorg. Hij doet dat werk bewogen en bevlogen, respectvol en vooral ook met humor. Met een gouden pennetje beschrijft hij lichtvoetig zijn observaties en belevenissen. Perfect voor zorgprofessionals, mantelzorgers en andere betrokkenen.

Trefzekere observaties uit de wondere wereld van dementie; met een voorwoord van Gerdi Verbeet

Nog één liedje dan? bevat 75 korte verhalen uit de dagelijkse praktijk van psychiatisch verpleegkundige Job van Amerongen, die al jarenlang werkzaam is in de zorg voor mensen met dementie. Met warmte, humor en een scherp oog voor detail neemt hij de lezer mee naar een wereld die tegelijk kwetsbaar, ontroerend en verrassend rijk is. In ontmoetingen vol herkenning, verwarring, tederheid en onverwachte wijsheid laat hij zien dat dementie niet alleen verlies betekent, maar ook ruimte biedt voor menselijk contact en verbondenheid.

Nog één liedje dan? is een liefdevolle ode aan de veerkracht van mensen met dementie en aan de professionals en naasten die hen omringen. Een boek dat raakt, verrijkt en uitnodigt om anders te kijken.

‘De verhalen van Job zijn in alle opzichten levensecht. Hij beschrijft trefzeker wat hij meemaakt met mensen die vaak ontremd zijn, soms volledig in de war, maar ook heel helder. Deze bundel is een goudmijn voor wie te maken heeft met mensen met dementie. De stukjes zijn troostrijk, leerzaam en humoristisch. De waarde zit ook in de uitnodiging tot reflectie.’ **Gerdi Verbeet**

© PAUL HOGENBOOM

Job van Amerongen (1964) is politicoloog en psychiatisch verpleegkundige. Hij begon zijn carrière in een psychiatisch ziekenhuis, specialiseerde zich vanaf 2004 in dementie binnen de GGZ en maakte in 2012 de overstap naar het verpleeghuis (Brentano, Amstelveen). Daarnaast is Job gespreksleider ('kroegbaas') bij Alzheimer Cafés en voor het lotgenotencontact voor jonge mensen met dementie en mantelzorgers. Hij is columnist bij *DementieVisie* (voorheen *Denkbeeld*) en de website *Prouudies*.

PROMOTIE

- **aftrap op Wereld Alzheimer Dag (21-9)**
- **POS-materiaal op verzoek**
- **digitale leesexemplaren**
- **optredens boekhandels en Alzheimer Cafés**
- **boekpresentatie**

'Troostrijk,
leerzaam,
humoristisch'

• ISBN 9789462973978

- Job van Amerongen**
Nog één liedje dan?
De wondere wereld van dementie door de ogen van een verpleegkundige
- paperback met flappen € 18,50
 - eBook € 9,99
 - 160 blz. 12,5 x 20 cm
 - omslag Peter van den Berg, dyman.nl
 - NUR 402: waargebeurde verhalen
 - **september 2026**
 - ISBN 9789462973985 eBook

Fragmenten uit *Nog één liedje dan?*

Eiercrisis

De geur van gebakken eieren. Daar kan voor mij geen Channel no. 5 tegenop. Ik posteer mij in huiskamer 7 in de op ervaring gebaseerde hoop dat zuster Yvonne mij ook een eitje zal aanbieden. Wanneer er een overschiet, want volkomen terecht hanteert zij het principe 'eigen bewoners eerst'.

Mevrouw Bezemer wil best een gebakken eitje. Heel graag zelfs. Dit ondanks het feit dat mevrouw Pieterse haar de consumptie ervan ten zeerste ontraadt. 'Je moet dat beslist niet eten! In die eieren zit klaprozal. Ik heb het zelf op de televisie gehoord. Trouwens, in de krant heeft het ook gestaan. Ze sodemieteren de eieren bij miljoenen tegelijk in grote containers. Omdat ze van de dooier tot aan de schil puur vergif bevatten.' Klaprozal. Het klinkt als een insecticide dat nog gevaarlijker is dan het toch ook al dreigende 'fipronil'. Gelukkig is meneer Gerzon is er als de kippen bij om de eiercrisis te relativeren. 'Eet jij maar lekker een gebakken eitje, hoor meissie,' zegt hij tegen mevrouw Bezemer. 'Daar word je niets slechter van. Op de televisie beweren ze zoveel, de krant staat vol met leugens en iedere dag kan sowieso je laatste zijn.' Mevrouw Pieterse is niet overtuigd. 'Je kan zo dood blijven als je een hap van dat ei neemt. Eerst kleur je helemaal paars, want die klaprozal perst alle lucht uit je longen.'

Yvonne heeft de cursus belevingsgerichte zorg met goed gevolg afgelegd. 'Lieve mevrouw Bezemer,' zegt ze, 'dit eitje is van mijn eigen kippen. Die krijgen alleen maar heel gezonde granen te eten. Nog niet het kleinste korreltje klaprozal geef ik ze. Van mijn eitjes gaat echt niemand het loodje leggen.'

'Veel gevaarlijker dan die eieren van jou is die Trump,' zo geeft meneer Gerzon de discussie een verrassende wending. 'Heb je wel gehoord dat die heel dat Noord-Korea plat wil bombarderen?'

Mevrouw Pieterse waardeert de Amerikaanse president als zijnde 'niet goed bij zijn kokosnoot'. In hun oordeel over de leider van de vrije wereld zijn de eiertwisters in elk geval eensgezind.

Ondertussen heeft mevrouw Bezemer besloten het risico te nemen. Ze heeft de boterham met gebakken ei in piepkleine stukjes gesneden en neemt een hapje. Getuige het 'Als je maar weet dat ik niet op je begrafenis kom', is dit mevrouw Pieterse niet ontgaan.

'Dood gaat ze echt niet, hoogstens kaken,' zegt meneer Gerzon. Hij weet goed dat het gebruik van humor een machtig wapen in een discussie kan zijn.

'Broeder Job lust misschien ook een gebakken eitje?' zo probeert Yvonne de twijfelaars over de streep te trekken.

De vraag klinkt mij als muziek in de oren, maar voor mevrouw Pieterse vervul ik vanaf het moment dat ik een bevestigend antwoord geef duidelijk geen voorbeeldfunctie meer. 'Die vreetzak zal eens nee zeggen. Maar wanneer jij volgende week in een houten kist op Zorgvlied ligt, wie moet mij dan voortaan komen douchen op de vrijdag?!!'

Ik sta met mijn mond vol met tanden in plaats van met ei en zie mevrouw Pieterse haar rolstoel vastberaden de kamer uit sturen. Nooit werd 'woedend wegrijden' beter gesymboliseerd. 'Eet smakelijk allemaal!' klinkt het nog vanaf de gang.

Onverdachte muziek

Links van mij zit Willem en een stoel verder zit Gerard. Willem zit in een voor hem karakteristieke pose: ernstig onderuitgezakt, buik gespannen onder een net niet passend overhemd en het rechterbeen gekruist over het linkerbeen. Hij richt het woord tot zijn buurman.

'Gerard, heb jij al koffie gehad? Ik nog niet.'

Gerard moet erkennen dat ook hij nog geen koffie heeft gekregen. Ik opper dat Willem misschien even het eerste rondje koffie kan inschenken.

Zuchtend staat hij op, terwijl hij mompelt dat 'alles' minder wordt. Maar hij doet het wel. Als er tien kopjes koffie zijn ingeschonken en al dan niet zijn voorzien van suiker en melk, pakt Willem uit eigen initiatief de koektrommel en gaat ook daarmee rond. 'Zelf neem ik geen koekje, ik snoep al drie weken niet. Ik eet bijna niets meer, maar toch val ik geen gram af.'

Ik leg Willem uit dat afvallen een kwestie van geduld is en hoor nadrukkelijk de valse dominee in mij. Daarnaast put ik uit mijn beperkte en nimmer succesvol toepaste kennis van diëtik: 'Wanneer je consequent te weinig calorieën binnenkrijgt, denkt je lichaam dat er schaarste is. Het reageert hierop door je metabolisme te vertragen om energie te besparen en vetreserves te behouden. De zogenaamde spaarstand.'

'Is dat zo?' Willem vindt het duidelijk onvoorstelbaar. 'Als dat zo is, dan vind ik mijn lichaam een klootzak.'

Mijn lichaam als klootzak. Een inspirerende titel voor een boek over afvallen.

Ik vertel de groep dat ik vandaag met ze wil luisteren naar liedjes uit de jaren dertig en veertig van de vorige eeuw, om te beginnen met *Als op het Leidseplein de lichtjes weer eens branden gaan*. Ik informeer of iemand weet wie dat liedje heeft gezongen.

'Willy Walden,' antwoordt Gerard direct. 'Willy Walden was aangesloten bij de Kultuurkamer in de oorlog. Dat was dus een klootzak.'

Oorzaak en gevolg. Dat gevoel is sterk ontwikkeld bij Willem.

Gerard probeert nog verzachtende omstandigheden in te brengen: 'Hij moest toch kunnen blijven werken voor zijn bestaan en heeft ons verpozing geboden.'

Maar Willem is het daar niet mee eens en voegt ook nog de kwalificatie 'laf' toe.

Ik vraag toestemming aan de groep om het liedje ten gehore te brengen. Dat mag.

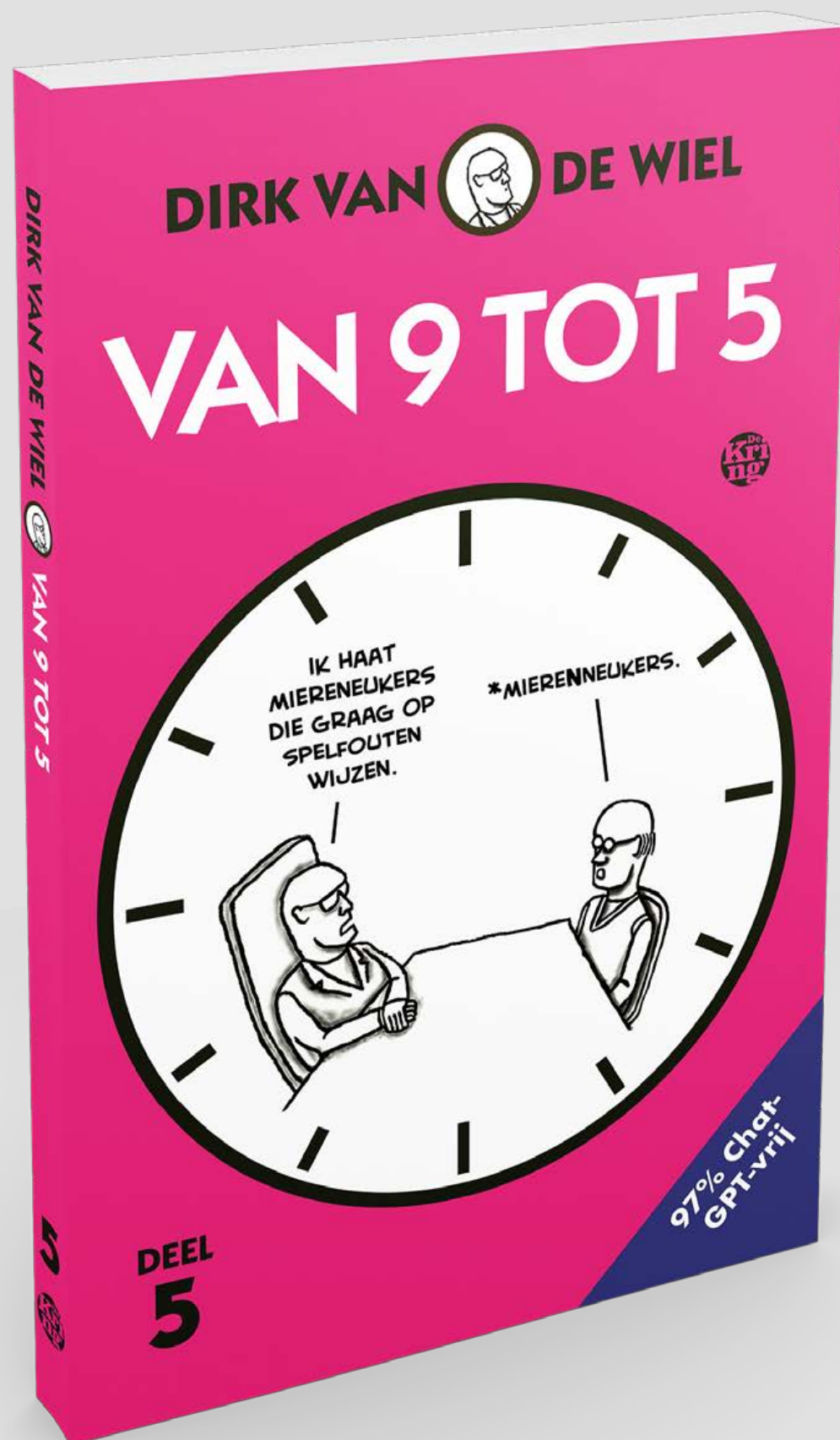
'Een mooi liedje,' vindt mevrouw Tellegen. 'Het doet me eraan denken dat je in de oorlogsjaren op het Leidseplein toch nog kon dansen. Bij Heck.'

'Heck was aan het Rembrandtplein.' Willem kent zijn klassiekers. 'En Joden mochten helemaal niet dansen. En klootzakken als die Walden van je hebben dat mede mogelijk gemaakt.'

De diskjockey van dienst besluit over te gaan tot onverdachte muziek. Met ieders instemming zingt Louis Davids over een reisje naar de bollen.

UIT WELINGELICHTE KRINGEN

In alle grote kantoren van Nederland en België moeten inmiddels strips van Dirk van de Wiel aan de muur hangen. Bij signeerevents komen zijn fans – onder wie opvallend veel ICT'ers – onze tekenaar altijd enthousiast vertellen hoe herkenbaar zij de absurdistische dialogen en de vette kantoorclichés vinden, en dat zij die vaak uitprinten, ophangen en doorsturen. Populair cadeauboekje met Sinterklaas en kerst!

De hardste kantoorstrip van Nederland en Vlaanderen

Neem het kantoorleven onder de loep en de grootste lulligheden, de vetste clichés en de meest bizarre situaties komen voorbij. Als je daar oog voor hebt tenminste. Dirk van de Wiel, zelf ambtenaar, heeft daar niet alleen oog voor, hij weet er met zijn venijnige teksten en absurdistische dialogen ook uitstekende grappen over te maken. Al 16 jaar lang verschijnt er iedere werkdag om 9.00 uur een hilarische *Van 9 tot 5-strip* op Facebook, Twitter en Instagram. Meer dan 100.000 mensen lezen daar hoe het kantoorleven op de hak wordt genomen. De populaire strip is zeer herkenbaar voor iedereen, wel of niet op kantoor werkend. Dat maakt deze handzame bundel bij uitstek geschikt als cadeauboek, ook voor in de kerstpakketten van bedrijven. De delen zijn uitsluitend genummerd voor verzamelaars, maar zijn uiteraard prima los van elkaar te lezen.

‘De strip *Van 9 tot 5* is mateloos populair op kantoren. En terecht.’
Managementboek Magazine

‘Kopen die hap, je zal het je zeker en vast niet beklagen.’ *Stripinfo.be*

‘Van de Wiel neemt de lulligheden van het kantoorbestaan op de hak, met harde, cynische grappen. De strips zijn herkenbaar voor kantoortijgers.’ *Quote*

‘Bij het lezen van dit boekje ben ik heel vaak hard in lachen uitgebarsten. Simpele, effectieve tekeningen, toffe humor, rake grappen, heerlijk.’ *De Stripvlogger* op YouTube

‘Absurde maar onthutsend herkenbare dialogen.’
Het Financieel Dagblad

Dirk van de Wiel (Nijmegen, 1974) studeerde Staatskunde in Leiden en is in het dagelijks leven manager bij de Gemeente Amsterdam. Sinds 2010 tekent hij dagelijks een aflevering van *Van 9 tot 5*, die niet alleen op de social media maar ook zes dagen in de week in *De Morgen* staat.

PROMOTIE

- POS-materiaal op verzoek
- digitale leesexemplaren
- signeren op Stripmarkten
- actie met *De Morgen*
- winacties op de social media
- Facebook: @van9tot5
- Instagram: @van9tot5
- Twitter: @van9t5

Cadeauboek
& kerstpakket

• ISBN 9789462973992

Dirk van de Wiel

Van 9 tot 5, deel 5

- paperback € 16,50
- eBook € 8,99
- 160 blz. 12,5 x 20 cm
- omslag Rouwhorst + Van Roon
- NUR 360: strips algemeen
- november 2026
- ISBN 9789462974005 eBook

In het nieuws

RTL Boulevard

RTV Utrecht

32 ▲

Steven Kilian
[Plofkraker](#)

In zijn levensverhaal vertelt bokser Steven Kilian welke verwoestende gevolgen zijn keuze voor de criminaliteit had.

[Nieuw](#)

Uitgeverij De Kring € 23,50 ISBN 9789462973848 04-06-2026

In het nieuws

24 ▲

Annemieke Waaldijk & Robert Vinkenburg
[Het waren toch mijn ouders](#)

Na het ontvluchten van haar ouderlijk huis volgt geen directe bevrijding, maar een jarenlange strijd om te overleven.

[Nieuw](#)

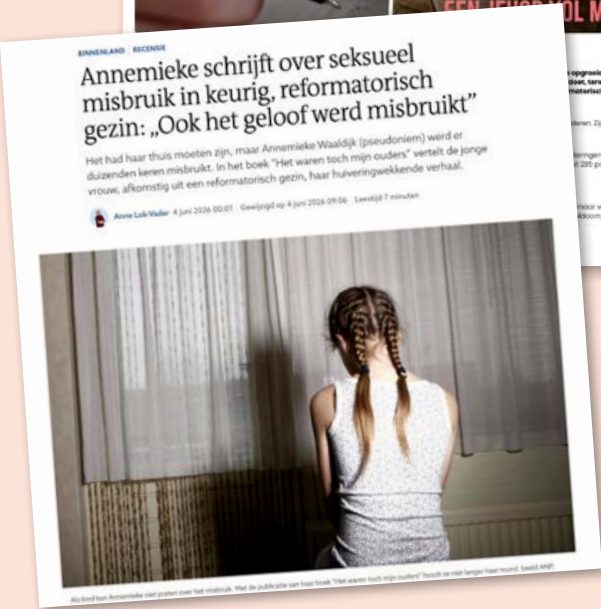
Uitgeverij De Kring € 23,50 ISBN 9789462973800 04-06-2026

De Stentor

De Stentor

Uitgeverij De Kring

Beethovenstraat 114A
1077 JP Amsterdam
tel. 020 - 379 29 39
info@uitgeverijdekring.nl
www.uitgeverijdekring.nl

Uitgever/redactie:

Marie-Anne van Wijnen
mvanwijnen@uitgeverijdekring.nl
06 - 46 103 856

Verkoop:

Inky Menssink
inkymenssink@gmail.com
Verkoop@uitgeverijdekring.nl
06 - 20 369 003

Publiciteit:

publiciteit@uitgeverijdekring.nl
020 - 379 29 39

Volg uitgeverij De Kring op
Facebook, X en Instagram

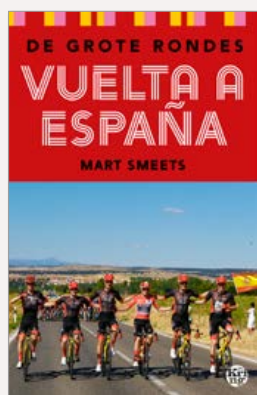
- Verkooprijzen en omvangen onder voorbehoud
- Alle eBooks zijn in ePub3-formaat en voorzien van watermerkbeveiliging. Ze zijn te lezen op alle gangbare readers.

Voor aanvragen drukproeven, recensie-exemplaren, interviews e.d.: mail naar publiciteit@uitgeverijdekring.nl of bel 020-379 29 39

Prospectus:

Peter van den Berg, Dyman.nl, naar ontwerp van Studio Mulder Van Meurs

Inhoud en verschijningskalender

Al aangeboden
Augustus 2026

Pagina 16-19
September 2026

Pagina 12-13
Oktober 2026

Pagina 8-9
Oktober 2026

Pagina 14-15
Oktober 2026

Pagina 10-11
November 2026

Pagina 20-21
November 2026

Pagina 6-7
November 2026

Pagina 2-5
Januari 2027